

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1413/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Петар Димитријевић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Миленко Чеперковић, адвокат из ..., против тужене ДД из ..., чији је пуномоћник Татомир Лековић, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2368/21 од 15.09.2021. године, у седници већа одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2368/21 од 15.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2368/21 од 15.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 767/19 од 31.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да је завештање пред сведоцима покојног ЋЋ, бившег из ..., сачињено у Врњачкој Бањи на дан 12.09.2012. године, а проглашено на записнику пред Основним судом у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи у предмету О бр. 1042/13 од 23.08.2013. године, ништаво. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се поништи завештање пред сведоцима због недостатка завештајне способности завештаоца, заблуде у чињеницама и претње, што је тужена дужна ово тужиоцима признати, те да се заоставштина покојног ЋЋ има расправити по закону, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима плати трошкове парничног поступка у износу од 527.790,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2368/21 од 15.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена због битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ указује на постојање битних повреда одредаба парничног поступка, а што није дозвољен разлог за ванредно правно средство по члану 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја завештања поднета је 16.12.2013. године, а вредност предмета спора опредељена у тужби је 30.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев не односи на новчано потраживање и у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**